

Grupp 2

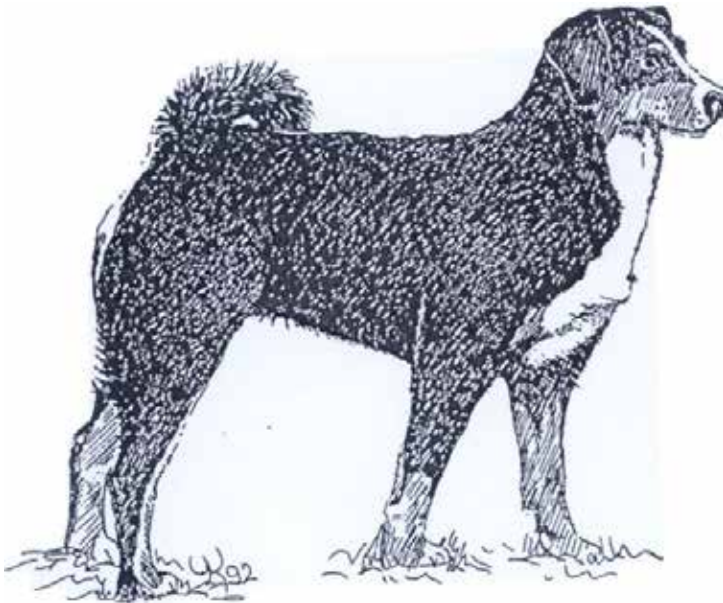
FCI-nummer 46

FCI-standard på tyska publicerad 2003-05-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2003-03-25

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2021-02-19

APPENZELLER SENNENHUND

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för

APPENZELLER SENNENHUND

Ursprungsland/ hemland	Schweiz
Användningsområde	Boskapsdrivande vakt- och gårdshund. Sällskapshund och mångsidig nyttohund.
FCI-klassifikation	Grupp 2, sektion 3
Bakgrund/ändamål	<p>År 1853 beskrivs för första gången en appenzeller sennenhund i boken "Tierleben der Alpenwelt" som en "ljus skällande, korthårig, medelstor, flerfärgad sennenhund av homogen typ som man kan träffa på i vissa trakter där den vaktar bostaden eller föser samman hjordar". År 1895 begärde jägmästare Max Sieber, rasens store främjare, att den schweiziska kennelklubben (SKG) skulle göra något för rasen och 1898 ställde regeringsrådet i kantonen S:t Gallen 400 schweizerfranc till förfogande för att främja aveln av rasen. På uppdrag av SKG bildades en kommission, raskarakteristika fastställdes och på en marknad i Altstätten visades 9 hanhundar och 7 tikar. De erhöll premier på 5-10 schweizerfranc. Som en följd av detta kom 8 appenzeller 1898 till den första internationella hundutställningen i Winterthur till den på försök införda klassen "sennenhundar". På initiativ av professor dr Albert Heim, som med stort engagemang tog sig an de schweiziska sennenhundarna och därmed också "appenzellern", grundades 1906 "Appenzeller Sennenhunde Club" med syfte att arbeta för att bevara och främja rasens naturliga egenskaper. I och med den obligatoriska valpresteringen i "Appenzeller Hundestammbuch" började en målmedveten avel. År 1914 utarbetade professor A Heim den första rasstandarden. Ursprungligen bedrevs aveln i trakten kring Appenzell. Idag finns rasen över hela Schweiz och föds upp även i många andra länder.</p> <p>Begreppet "appenzeller sennenhund" står idag oomstritt och rasen som sådan är klart avgränsad från de övriga sennenhundarna. Även om det är många som har kommit att intressera sig för rasen, är avelsbasen fortfarande mycket liten. Endast genom ansvarsmedvetet och uppmärksamt avelsarbete kommer det att bli möjligt att bevara och befästa rasens ursprungliga och utmärkta arvsanlag.</p>
Helhetsintryck	Appenzeller sennenhund skall vara trefärgad, medelstor och nästan kvadratisk byggd. Den skall i alla detaljer vara proportionerlig, muskulös, mycket rörlig och kvick. Uttrycket är klipskt.
Viktiga måttförhållanden	Förhållandet mellan mankhöjd och kroppslängd skall vara 9:10, hellre kompakt än lång. Förhållandet mellan nospartiets längd och skallens längd skal vara 4:5.

Uppförande/karaktär	Appenzeller sennenhund skall vara livlig, temperamentsfull, själv-säker och orädd. Rasen är något avvaktande mot främlingar och är en pålitlig väktare. Den är gladlynt och läraktig.
Huvud	Huvudet skall storleksmässigt harmoniera med kroppen och vara lätt kilformat.
Skallparti	
Skalle	Hjässan skall vara tämligen flat, bredast mellan öronen och jämnt avsmalnande mot nospartiet. Nackknölen skall vara mycket svagt markerad. Pannfåran skall vara måttligt markerad.
Stop	Stopet skall vara svagt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara svart hos svarta hundar och så mörkt brun som möjligt hos leverbruna hundar.
Nosparti	Nospartiet skall vara medelkraftigt, jämnt avsmalnande utan att verka spetsigt och ha kraftig underkäke. Nosryggen skall vara rak.
Läppar	Läpparna skall vara torra och åtliggande med svart pigment på svarta hundar och brunt (så mörkt som möjligt) pigment på leverbruna hundar. Mungiporna skall inte synas.
Käkar/tänder	Bettet skall vara ett kraftigt, fulltaligt och regelbundet saxbett. Tångbett tolereras. En dubbel P1 eller avsaknad av en P1 samt avsaknad av M3 tolereras.
Kinder	Kinderna skall vara endast mycket svagt markerade.
Ögon	Ögonen skall vara tämligen små, mandelformade och inte utstå-ende. De skall vara något snedställda. Uttrycket skall vara livligt. Färgen skall vara mörkbrun till brun hos svarta hundar, hos leverbruna hundar ska den vara ljusare brun, men så mörk som möjligt. Ögonkanterna skall vara väl åtliggande med svart pigment hos svarta hundar och så mörkt brunt pigment som möjligt hos leverbruna hundar.
Öron	Öronen skall vara hängande, tämligen högt och brett ansatta. När hunden är lugn skall de hänga tätt intill kinderna. Öronen skall vara trekantiga och svagt rundade i spetsen. När hunden är uppmärksam skall öronen vara lyftade i sin ansättning och vara framåtriktade så att, sedda framifrån eller ovanifrån, huvudet och öronen bildar en tydlig trekant.
Hals	Halsen skall vara tämligen kort, kraftig och torr.

Kropp	Kroppen skall vara kraftig och kompakt.
Rygg	Ryggen skall vara måttligt lång, fast och rak.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kort och välmusklat.
Kors	Korset skall vara tämligen kort och utgöra en plan fortsättning på rygglinjen.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara bred och djup. Den skall räckta till armbågen, och ha tydligt förbröst. Bröstbenet skall nå tillräckligt långt bak. Bröstkorgen skall i tvärsnitt ha en rund-oval form.
Underlinje och buk	Underlinjen skall endast vara svagt uppdragen.
Svans	Svansen skall vara högt ansatt, kraftig, av medellängd och tätt behårad med något längre päls på undersidan. I rörelse skall den vara tätt rullad över korset och bäras åt sidan eller över ryggens mitlinje. I stående tolereras svans hängande på olika sätt.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Framstället skall vara väl musklat. Sedda framifrån skall frambenen vara raka och parallella, inte för tätt ställda. Benstommen skall vara kraftig och torr.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa och snedställda.
Överarm	Överarmarna skall vara lika långa som eller endast något kortare än skulderbladen. Vinkeln mot skulderbladet skall inte vara för öppen.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen.
Underarm	Underarmarna skall vara raka och torra.
Mellanhand	Mellanhänderna skall, sedda framifrån, utgöra en rak fortsättning på underarmarna. Sedda från sidan skall de vara endast svagt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara korta, välvda och slutna. Trampdynorna skall vara kraftiga.
Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara väl musklat. Sett bakifrån skall benen vara raka och parallella, inte för tätt ställda. Den rastypiska vinklingen medför relativt öppna vinklar bak. Benstommen skall vara kraftig och torr.

Lår	Låren skall vara tämligen långa och bilda en relativt öppen vinkel mot höftbenet.
Knäled	Knälederna skall ha relativt öppna vinklar.
Underben	Underbenen skall vara ungefär lika långa som eller endast något kortare än låren. Underbenen skall vara torra och välmuskade.
Has/hasled	Haslederna skall vara relativt högt ansatta.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara lodrätt och parallellt ställda, varken inåt- eller utåtvridna. De skall vara något längre än mellanhänderna. Sporrar skall tas bort utom i de länder där detta är förbjudet enligt lag.
Baktassar	Baktassarna skall vara korta, välvda och slutna. Trampdynorna skall vara kraftiga.
	<i>Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är enligt lag förbjuden i Sverige.</i>
Rörelser	Rörelserna skall ha god steglängd med kraftfullt påskjut. I trav skall rörelserna vara parallella såväl framifrån som bakifrån sett.
Päls	
Pälsstruktur	Rasen skall ha så kallad dubbel päls ("Stockhaar") som skall vara fast och åtliggande. Täckhåret skall vara tätt och glänsande. Underullen skall vara tät, svart, brun eller grå. Det är inte önskvärt att underullen lyser igenom. Svagt vågig päls på manken och ryggen tolereras men är inte önskvärt.
Färg	Grundfärgen skall vara svart eller leverbrun med roströd tanteeckning och vita, så symmetriska tecken som möjligt. Roströd tanteeckning: små roströda tecken (fläckar) över ögonen; roströda tecken på kinderna, bröstet (på var sin sida om bröstbenet) och på benen, där det roströda alltid måste finnas mellan det svarta respektive leverbruna och vita. Vita tecken: väl synlig vit bläs, som utan avbrott skall sträcka sig från skallen över nosryggen och kan omfatta nospartiet helt eller delvis; vitt från hakan över strupen utan avbrott ner till bröstet; vitt på alla fyra tassarna; vitt på svansspetsen; vit nackfläck eller halv halsring tolereras; hel, tunn, vit halsring tolereras visserligen men är inte önskvärd.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhundar: 52-56 cm Tikar: 50-54 cm +2 eller -2 cm tolereras.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

- Osäkert eller temperamentslöst uppträdande, aggressiva tendenser.
- Avsaknad av könsprägel.
- Kroppsbyggnad som är mycket lång eller oharmonisk.
- Benstomme som är tunn eller för grov.
- Otillräcklig muskulatur.
- Huvud som är mycket tungt eller mycket lätt.
- Rund skalle.
- Stop som är för markerat.
- Nosparti som är för långt, för kort, tunt eller spetsigt.
- Nosrygg som inte är rak.
- För tunga läppar.
- Avsaknad av mer än en P1.
- Kinder som är för kraftigt markerade.
- Ögon som är runda, framträdande eller för ljusa.
- Öron som är för små, för stora, utstående, för högt eller för lågt ansatta.
- Svankrygg, karprygg.
- Avfallande kors eller överbyggdhet.
- Uppdragen buk.
- Bröstkorg som är flat eller tunnformad, otillräckligt förbröst, för kort bröstben.
- Svans som är löst rullad, svansspetsen skall åtminstone vidröra svansroten.
- Otillräckligt vinklat framställ och/eller bakställ.
- Utåtvridna armbågar.
- Veka mellanhänder.
- Kohasighet.
- Tassar som är långsmala och ovala (hartassar), spretande tår.
- Felaktiga rörelser, till exempel korta och styltiga, marktrånga eller korsande.
- Underull som lyser igenom täckhåren.
- Teckenfel: svarta prickar i det vita, avbruten bläs, hel, bred vit halsring, avbruten vit teckning på bröstet, vitt som tydligt går upp över handloven (stövlar), avsaknad av vitt på tassarna och svansspetsen.
- Mankhöjd som är för hög eller låg i förhållande till angiven tolerans.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter.
- Över-, under- eller korsbett
- Entropion, ektropion
- Marmorerade eller blå ögon.
- Svans formad som en skära (svansspetsen berör inte svansroten), tydligt hängande svans; kroksvans.
- Avsaknad av så kallad dubbel päls.

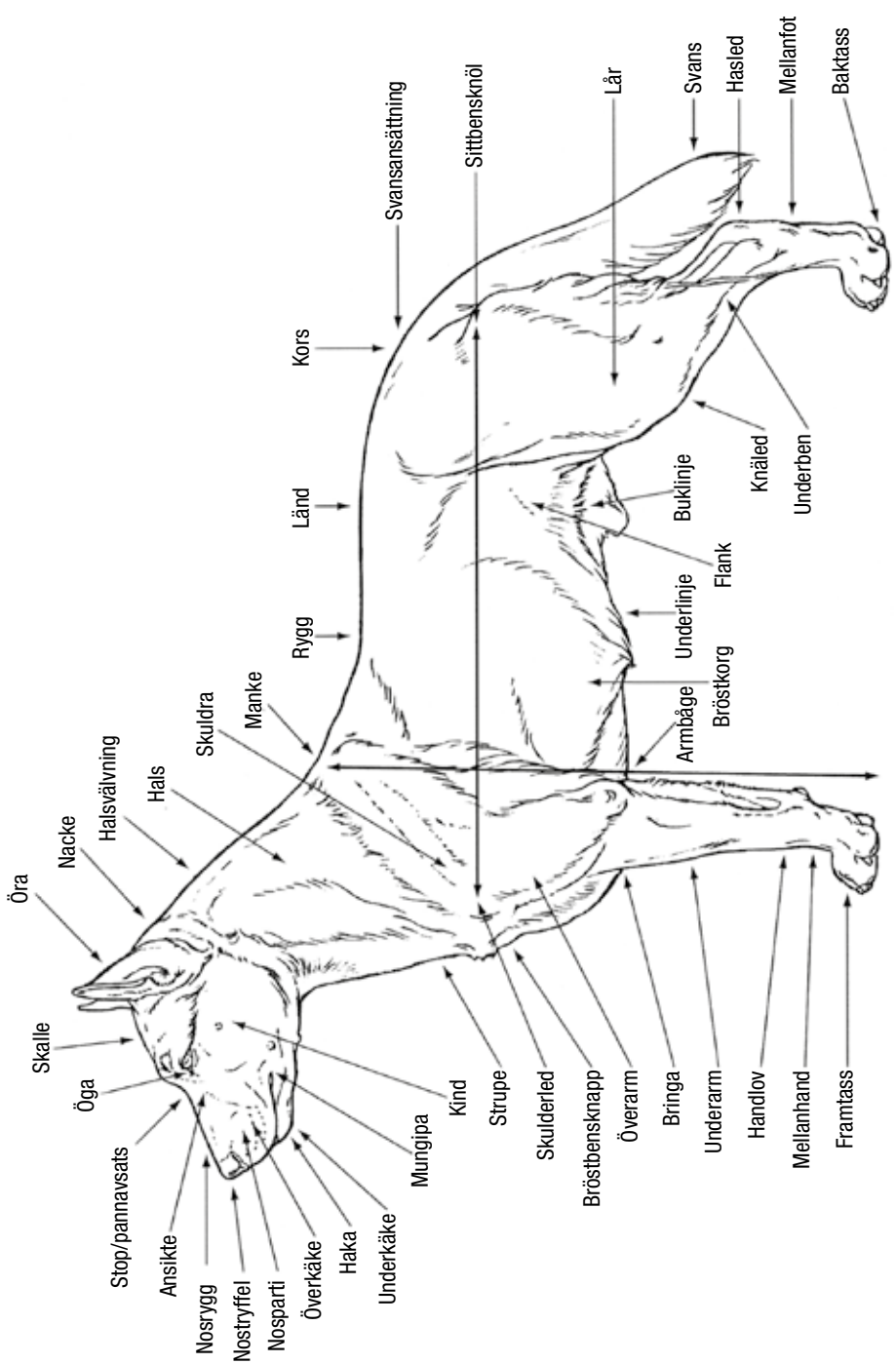
- Päls som inte är trefärgad.
- Annan grundfärg än svart eller leverbrun.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Stolt samarbetspartner sedan 1964